

توصیه‌های رهبر انقلاب به زوج‌های جوان و خانواده‌ها

رهبر معظم انقلاب در توصیه‌ای به پدر و مادرها، فرمودند: قناعت و سهل‌گیری در ازدواج به رحمت الهی نزدیک‌تر است.

رهبر معظم انقلاب در توصیه ای به پدر و مادرها، فرمودند: قناعت و سهل‌گیری در ازدواج به رحمت الهی نزدیک تر است.

به گزارش نصر، حضرت آیت الله خامنه ای رهبر معظم انقلاب بیانات و توصیه هایی خطاب به زوج های جوان و خانواده ها در مراسم قرائت خطبه عقد ازدواج در تاریخ ۱۱/۰۱/۱۳۸۲ داشتند که برای اولین بار به مناسبت روز ازدواج منتشر می شود. حضرت آیت الله خامنه ای فرمودند: البتّه محبّت یک [امر] خدادادی است، لکن اوّلاً نگه داشتن آن، ثانیاً زیاد و کم کردن آن به عهده ی خود ما است. اگر بین دو نفر محبّت بود، این دو نفر اگر درست رفتار کنند می توانند آن را حفظ کنند؛ می توانند هم مثل یک نهال نوپایی که هنوز جانی نگرفته، دست بیندازند و از زمین آن را یکشند بیرون، بیندازند دور، محبّت را از بین ببرند؛ می توانند محبّت را زیاد کنند، کم کنند، جهت بدهند. این دست خود انسان است، اما باید راهش را یاد گرفت، به خدای متعال هم توکل کرد و از خدا هم کمک خواست.

ایشان در توصیه ای به پدر و مادرها هم تصریح کرد: توصیه ی ما این است که هر چه می توانند در استحکام این خانواده تلاش کنند؛ دیگر هر کسی به قدر فکر خودش و به قدر تشخیص خودش تلاش کند. متن کامل بیانات رهبر معظم انقلاب به شرح زیر است.

خب یک چیزهایی به عهده ی شما دو نفر است، کما اینکه یک چیزهایی هم به عهده ی خانواده ها است؛ آنچه مربوط به شما دو نفر است این است که همه ی سعی تان را بکنید که این کانون جدید خانواده، دوام و شکوفایی و شادی داشته باشد؛ همه ی تلاشتان را صرف این کنید؛ راهش هم این است که محبّت را در خانواده زیاد کنید. البتّه محبّت یک [امر] خدادادی است لکن اوّلاً نگه داشتن آن، ثانیاً زیاد و کم کردن آن به عهده ی خود ما است.

اگر بین دو نفر محبّت بود، این دو نفر اگر درست رفتار کنند می توانند آن را حفظ کنند؛ می توانند هم مثل یک نهال نوپایی که هنوز جانی نگرفته، دست بیندازند و از زمین آن را یکشند بیرون، بیندازند دور، محبّت را از بین ببرند؛ می توانند محبّت را زیاد کنند، کم کنند، جهت بدهند؛ این دست خود انسان است، منتها باید راهش را یاد گرفت، به خدای متعال هم توکل کرد و از خدا هم کمک خواست؛ می شود این کارها را کرد. محبّت در حکم ملاط این بنا است؛ در واقع وقتی که این ملاط بود، این دو سنگ، این دو آجر، این دو بخش به یکدیگر چسبندگی پیدا می کنند و این می شود یک مجموعه. پس اوّلین کار این باشد که این محبّت را، این ملاط را هر چه می‌توانند غلیظ تر کنند و آن را ان شاءالله برای سعادت خانواده ی خودشان حفظ کنند.

و توصیه ی دوّم ما به این زن و شوهر – این دختر و پسر که حالا ان شاءالله [وقتی] عقد خواندیم، زن و شوهر می شوند – این است که با هم سازگاری داشته باشند. هر چه سازش با آمریکا و با صهیونیست ها و با آدم های بد، بد است، سازش با همسر خوب است؛ البتّه سازش با دوستان دیگر هم خوب است اما از همه ی سازش ها بهتر همین سازش با همسر است که انسان با همسرش بسازد؛ حالا «بسازد»، یعنی چه؟ یک وقت هست که با همدیگر فرار می‌گذارند، تباخی میکنند تا یک کار بزرگی، یک کار مهمّی، یک کار خیری انجام بدهند که چه بهتر؛ اینکه خیلی خوب است؛ این هم، سازش خوبی است اما یک وقت هم هست که به همدیگر که نگاه میکنند، یک ناهنجاری ای، اشکالی در طرف مقابل می بینند، [در اینجا] سازگاری این است که با او بسازند؛ عیوب کوچک را بزرگ نکنند و بسازند؛ این میشود سازگاری. این هم توصیه ی دوّم ما به شماها است.

به خانواده های محترم، یعنی پدر و مادر – چه پدر و مادر عروس، چه پدر و مادر داماد – توصیه ی ما این است که هر چه می توانند در استحکام این خانواده تلاش کنند؛ دیگر هر کسی به قدر فکر خودش و به قدر تشخیص خودش تلاش کند؛ این را مبنای اصلی قرار بدهید؛ بقیّه ی چیزها فرع است؛ اینکه حالا جهیزیه اش چقدر باشد، مهریه اش چه جور باشد، لباس عروس چه جوری بشود، همه ی اینها مطالب بعدی و درجه ی دو است؛ در این چیزها هر چه قناعت و سهل‌گیری کنید، بهتر است و به برکت و رحمت الهی هم نزدیک تر است؛ «ان شاءالله». خداوند رحمتش را به آنجایی که امر او اطاعت می شود، متوجّه می کند؛ امر خدای متعال هم در این کارها این است که انسان هر چه می تواند [این مسائل فرعی را] دست کم بگیرد؛ به هر حال خودتان هم راحت ترید؛ اینها درجه ی دو است، آنچه درجه ی اوّل است همان است که این دو خانواده با هم حفظ بشوند و ان شاءالله خوب زندگی کنند.

خدا ان شاءالله بهتان فرزندان خوبی هم بدهد.

خبرگزاری مهر